

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 98/22

Luxembourg, 9. junij 2022

Sodba Sodišča v zadevi C-673/20 | Préfet du Gers in Institut national de la statistique et des études économiques

Posledice brexita: britanski državljani, ki so uživali pravice, vezane na evropsko državljanstvo, po izstopu Združenega kraljestva iz Evropske unije nimajo več pravice voliti in biti voljeni na občinskih volitvah v državi članici svojega prebivališča

EP je britanska državljanka, ki od leta 1984 prebiva v Franciji in je poročena s francoskim državljanom. Francoskega državljanstva ni pridobila niti zanj ni zaprosila. Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE) (nacionalni inštitut za statistiko in ekonomske študije (INSEE))¹ je po začetku veljavnosti sporazuma o izstopu, povezanega z brexitom, EP izbrisal iz volilnega imenika občine Thoux (Francija). EP se tako ni mogla udeležiti občinskih volitev, ki so v Franciji potekale 15. marca 2020.

EP je 6. oktobra 2020 vložila zahtevek za ponovni vpis v volilni imenik, ki se uporablja za državljane Evropske unije, ki niso francoski državljani. Župan občine Thoux je ta zahtevek naslednji dan zavrnil. EP je 9. novembra 2020 vložila tožbo zoper to odločbo pri tribunal judiciaire d'Auch (sodišče prve stopnje v Auchu, Francija).

Pred tem sodiščem, ki je predložitveno sodišče, je EP med drugim trdila, da nima več pravice voliti in biti voljena na volitvah v Združenem kraljestvu zaradi tako imenovanega „pravila 15 let“, v skladu s katerim britanski državljan, ki več kot 15 let prebiva v tujini, nima več pravice do udeležbe na volitvah v Združenem kraljestvu. EP naj bi bila tako odvzeta vsaka pravica voliti in biti voljena na volitvah, tako v Franciji kot v Združenem kraljestvu.

Predložitveno sodišče želi izvedeti, ali imajo britanski državljani, ki so tako kot EP svoje stalno prebivališče pred koncem prehodnega obdobja, določenega v sporazumu o izstopu, prenesli v državo članico, še naprej status državljana Unije ter, natančneje, pravico voliti in biti voljeni na občinskih volitvah v državi članici svojega stalnega prebivališča. Če ni tako, predložitveno sodišče Sodišče poziva, naj zlasti glede na načelo sorazmernosti presodi, ali je sporazum o izstopu veljaven.²

Sodišče je v današnji sodbi pojasnilo, da od izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije 1. februarja 2020 državljani te države, ki so svoje stalno prebivališče pred koncem prehodnega obdobja prenesli v državo članico, **nimajo več statusa državljana Unije in, natančneje, pravice voliti in biti voljeni na občinskih volitvah v državi članici svojega stalnega prebivališča**, tudi če jim je na podlagi prava države, katere državljani so, volilna pravica na volitvah, ki jih organizira zadnjenavedena država, odvzeta.

¹ INSEE je pristojen za izbris imen umrlih volivcev in volivcev, ki nimajo več volilne pravice, iz evidence volilne pravice.

² Sklep Sveta (EU) 2020/135 z dne 30. januarja 2020 o sklenitvi Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL 2020, L 29, str. 1).

Sodišče je opozorilo, da **je za državljanstvo Unije treba imeti državljanstvo države članice**. Čeprav to državljanstvo Unije državljanom Unije, ki prebivajo v državi članici, niso pa njeni državljani, podeljuje pravico voliti in biti voljeni na občinskih volitvah v državi članici, v kateri prebivajo, pod enakimi pogoji kot državljanom zadnjenavedene države članice, pa nobena določba Pogodb te pravice ne daje državljanom tretjih držav.

Zato okoliščina, da je posameznik v času, ko je bila država, katere državljan je, država članica, svoje stalno prebivališče prenesel na ozemlje druge države članice, **ne omogoča, da bi ta posameznik ohranil status državljana Unije** in vse pravice, ki so s pravom Unije vezane na ta status, če po izstopu svoje matične države iz Unije nima več državljanstva države članice.

Ker so državljani Združenega kraljestva od 1. februarja 2020 državljani tretje države, so s tem dnem izgubili status državljana Unije. Zato nimajo več pravice voliti in biti voljeni na občinskih volitvah v državi članici svojega prebivališča.

To je **samodejna posledica same suverene odločitve Združenega kraljestva, da izstopi iz Unije**.

Sodišče je poleg tega razsodilo, da Sklep 2020/135, s katerim je bil potrjen sporazum o izstopu, ni neveljaven, ker ta sporazum britanskim državljanom, ki so pred koncem prehodnega obdobja svoje stalno prebivališče prenesli v državo članico, ne daje pravice voliti in biti voljeni na občinskih volitvah v državi članici svojega prebivališča.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

